

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Verbo Dei Libri Tres

Helm, Heinrich

Coloniae, 1560

VD16 H 1736

Lutherus nullius iudicium super doctrinam suam uult sustenire, & cur hoc?
Caput XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30114

omnium antiquorum exquirat: In multitudine presbyterorum prudentium stet, & prudentię illorum ex corde coniungatur, ut omnem narrationem Dei possit audire ab eis, et proverbia laudis non effugiant eum.

Prædicator doctrinam suam conferre debet.

Caput XI.

DEbet cum doctis, cum ecclesię columnis, cum amatoribus veritatis, quę prædicat conferre (ne in vacuum currat) cum apostolo Paulo: Si hoc ille fecit, qui fuit in tertium cælum raptus, et tam arcana verba audiuit quę non licet homini loqui: qui euangelium suum habuit per revelationem Iesu Christi, qui tanto miraculo vocatus fuit ad culmen functionis apostolicę, qui tametsi signis, virtutibus, prodigijs atque miraculis stupendis sequentibus claruit, quibus dominus sermonem eiusdem confirmavit, nihilominus non motu proprio, sed per revelationem Hierosolymam concessit, ac seorsum cum apostolis contulit euangelium quod prædicavit in gentibus, quid nos facere oporteat, qui sumus exigui temporis, crassioris Minerue, et minores ad intellectum iudiciorum et sacramentorum Dei, nemo non videt.

Lutherus nullius iudicium super doctrinam suam vult sustinere, et cur hoc?

Caput XII.

Lutherus verò aded prudens est apud semetipsum, aded sibi ipsi sapiens et in oculis suis, tam alta sapit, quę similis altissimo factus est, et nullius iudiciũ pati vult suę doctrina. Et hoc certè non absque rationibus magnis. Nam malè sibi conscius non ignorat (ut timida est nequitia, et semper seua presumit perturbata conscientia) quę mox ut doctrina sua examinaretur, doli deprehenderentur, errores seipfos proderent, hæreses manifestarentur. Sicut falsa

V 3 moneta

moneta, mox vt in manus eorum qui in auro & argento operantur venit cognoscitur: Qui malè agunt, lucem odunt, nec ad lucem veniunt, ne arguantur & cõdemnentur opera eorum. Sed vltra non proficient, quia nõ solum insipientia, sed & malitia & nequitia eorum, iam manifestata est omnibus, & lumine repræhensa & damnata. Sic impostores & viles merces habentes, merces suas commendant, iurant & peierant, vt simplicibus imponant. Bonum vinũ, bona merx, seipsam laudat & prodit. Sed laude propria indigent, quos rea conscientia accusat intus, & damnat. Verũ, qui seipsum commendat (etiam si Stentoreo id clamore faceret) ideo probatus non est, iustus & bonus, sed quem Deus commendat.

B At incidit in Scyllam, dũ voluit vitare Charybdin. Quia dũ nullius iudiciũ sustinere voluit vel censuram, eo prolapsus est insipientiæ ad confusionem suæ superbiæ, q̄ trahit, seipsum manifestissimè, idq̄; ferme in omnibus, quæ temerè cõtra Catholica dogmata effutiuit. Nã negat quæ asseruit, & asserit quæ paulò antè negauit. Et sicut vbiq̄; se cum dissidet ipse, sic caudarũ suarũ nullus est, qui sui non impugnet dicta magistri. Vnde fit, vt ignores, vt Flaccus ait: Quo teneas nodo mutantem Prothea vultũ. Nam impius, facit opus instabile. Sic deus misit spiritũ pessimũ diffensionis, sed nobis vtilissimũ: inter eos. Nã multi ceperunt eum detestari ac traduxerunt ditis libris, & scelera sua ei exprobrare. Nã sicut pax bonorũ, ita discordia, malorũ est optima. Sicut è cõtrario, Nihil discordia bonorũ, & concordia ac pace malorũ peius & damnabilius est in mundo. Sic manus profani huius Ismahelis est contra omnes orthodoxos & manus omĩum etiam suorũ, in multis est contra eũ. Sic blasphemus iste Sennacherib, à filiis suis, iusto dei iudicio occiditur. Sic pprio gladio spurij huius, qui agnibus Israhel fastu superbissimo exprobrauit, caput am-

Ioan. 3.

2. Tim. 3.

Eph. 5.

2. Cor. 10.

Prou. 11.

Iudic. 9.

Gene. 16.

4. Re. 19.

1. Reg. 17.

putatur. Ideo, cum regnū eius ita sit in se diuisum, in proximo eius desolatio speranda est.

Matt. 12.
Luc. 11.

Præcones ergo verbi Dei, scientiam legis habere debēt, vt discernere possint inter sanctum & profanum, pollutū & mundū, vt scientiam salutis, sanctorū & dei dare possint plebi commissæ sibi, in remissionem peccatorum eorum.

Leuit. 10.
Luc. 1.
Sap. 10.
Esai. 11.

Verūm, quis sine mœrore cordis, deploratissima nostra tempora recogitare potest, quando episcopi, sacerdotes & propheta, præ vino inscij sunt, & errāt præ ebrietate à via dei, sicut oues quæ perierunt. Absorpti sunt (ait os domini) à vino, errant in ebrietate, nesciunt deum, ignorant iudicium, Quem ergo docebunt iustitiam, & quem intelligere facient voluntatem dei bonam, beneplacentem & perfectam, cæci isti speculatores? Proh salus, quot sunt modo inter episcopos, sacerdotes & religiosos, filij Belial, nescientes dominum, neque officium sacerdotale ad populum, ventres, & pro deo ventrem habentes. Propter hæc, lacerata est lex: & non peruenit vsque ad finem iudicium: Ideo leges contemnuntur, ius mutatur, scædus sempiternum dissipatur, & malitiæ diluuium inundauit, & perdidit omnes. Iusto insuper dei iudicio fit, vt sicut sacerdotes scientiam dei repellūt, repellit & eos dñs, ne ei sacerdotio fungantur, vt cernimus in præsentiarum.

Esai. 28.
E 56.

Rom. 12.

2. Reg. 1.

Abac. 1.

Esa. 24.

Osee 4.

Prædicator debet in dilectione ardere. Cap. XIII.

Tertio loco, in ministris verbi dei requiritur affectus inflammatio: vt legem dei igneam, & ignitum dei eloquium vehementer (Omnis enim sermo dei, ignitus clipeus est) ignea lingua docere possint. Hinc super discipulos in linguis igneis spiritus sanctus venit, quādo igneam euangelij legem prædicare in toto mundo debuerunt: Vt verbis affluerēt ad ea docenda quæ spiritus sanctus loquebatur per eos, & igne diuini amoris auditorū animos

& pe-